

[Per Hækkerup.]

hvilken udstrækning rammerne skal udfyldes, og i hvilken udstrækning vi vil få en fortsat forbedring af skolegangen.

Til forbedring af ungdommens uddannelse er der taget væsentlige skridt i denne periode. Jeg lægger for mit vedkommende vægt på, at den gruppe af unge, som uddannelsesmæssigt hidtil har fået lov til at gå for lud og koldt vand, nemlig de ikke faglærte unge, ved den lovgivning, vi gennemførte sidste vinter, får nye muligheder. Også her kommer det an på, om de interesserede parter udnytter de muligheder, der er skabt; men mulighederne er altså til stede, og jeg har indtryk af, at arbejdsmarkedets organisationer er stærkt interesseret i at udnytte dem, og det betyder nye chancer for denne uddannelsesmæssigt hidtil forsømte gruppe af unge. Vi har fået en forøgelse af uddannelsesfondens midler, som betyder, at chancerne for unge fra ubemidlede hjem for at få sig en videregående uddannelse i hvert fald er forbedret noget, omend efter min og mit partis opfattelse alt for beskedent.

Det er ikke lykkedes at gennemføre en stor, gennemgribende skattereform, men der er dog i de årlige skattelove og udskrivningslove gennemført så mange ændringer i det eksisterende skattesystem, at det, når man lægger dem sammen, slet ikke betyder en så helt ringe ændring. Disse ændringer har også medført, at vi har været i stand til at sænke skatteprocenterne for forskellige indkomstgrupper, meget naturligt først og fremmest for medborgere med lave indkomster, samtidig med at vi har været i stand til at hæve bundgrænsen for, hvornår man overhovedet skal betale indkomstskat til staten.

Vi har gennemført en ny lovgivning på bolig- og huslejeområdet, love, hvis konsekvenser man vel nok kan diskutere, men som i hvert fald har betydet, at den samlede boligproduktion er vokset. Jeg har den opfattelse, at den liberalisering af boligproduktionen, som blev gennemført med lovgivningen for små 2 år siden, sikkert nok er kommet noget for tidligt eller har fået for stort et omfang. I hvert fald er det således, at den stigende boligproduktion, vi har fået, samtidig er en boligproduktion af en karakter, som ikke lige akkurat svarer til det, der

er mest nødvendigt. Det private byggeri har under indtryk af det opdæmmede behov for nye boliger kastet sig over typer af boliger, som ikke kan siges i tilstrækkelig udstrækning af tilfredsstillende et almindeligt familieforbrug af lejlighed — lejlighed til en nogenlunde overkommelig husleje. Jeg tror derfor, det bliver nødvendigt, at vi ser på mulighederne for at styrke det almennyttige boligbyggeris stilling i det samlede byggeprogram og ligeledes, hvis dette er muligt, at styrke den del af det private boligbyggeri, som virkelig tager sig for at bygge boliger, der svarer til almindelige menneskers behov her i Danmark.

Jeg vil pege på, at den måske største beslutning, vi har taget i perioden siden sidste valg, er beslutningen om Danmarks tilslutning til et større europæisk marked, som vi populært kalder de syv, og i tilknytning hertil omlægningen af vor erhvervs politik, først og fremmest med gennemførelsen af den nye toldlov og begyndende afvikling af importbegrænsningerne og den direkte importregulering; i forbindelse hermed desuden de ændringer i erhvervs politikken, som tilsigter at styrke Danmarks eksportmæssige stilling i verdensøkonomien. Til dette billede kunne føjes mange andre træk, og det er ikke kulisser uden indhold, men det er tværtimod et indhold, som er ganske antageligt. Jeg tror ikke, det vil være muligt for det ærede medlem hr. Axel Kristensen eller andre at finde nogen periode i nyere dansk historie, hvor der har været en så kraftig fremgang på næsten alle områder, som tilfældet har været i disse sidste 3½-4 år.

Over for dette har man så spurgt: hvad er oppositionens politik? Det er klart, at oppositionen ikke kan nøjes med blot at benægte, at det også skyldes regeringen, at det er gået så meget fremad. Oppositionen kan jo ikke blot nøjes med at kritisere det, regeringen gør; oppositionen må også selv have en alternativ politik. Den har vi ledt efter med lys og lygte i de første 2½ år under den nuværende flertalsregering. Først langt om længe fandt oppositionen frem til at opstille en alternativ politik, og da man kom med den, havde den i realiteten kun et eneste indhold, til gengæld et indhold, som oppositionen utvivlsomt forventede appellerede til borgerne i Danmark. Den gik nemlig i al sin enkelhed ud på, at skat-